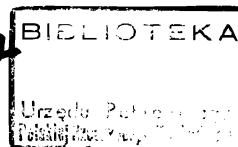


20 stycznia 1931 r.

A63h 3/06

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12763.

Kl. ~~77~~ 12.

77 f 3/06

Lajos Dorogi
(Budapeszt, Węgry),
István Dorogi
(Budapeszt, Węgry)
i Dr. Dorogi és társa Gummigyár R. T.
(Budapeszt, Węgry).

Lalka nadymana, składająca się z płaskich arkuszy gumowych.

Zgłoszono 27 lipca 1928 r.

Udzielono 27 listopada 1930 r.

Pierwszeństwo: 7 lutego 1928 r. (Węgry).

Znany już jest sposób wyrobu nadymanych lalek gumowych zapomocą składania czterech cienkich arkuszy gumowych, przyczem między dwoma zewnętrznymi arkuszami umieszcza się wstawkę, składającą się z dwupłatkowego, płaskiego pierścienia.

Na załączonym rysunku fig. 1 i 2 przedstawiają znany sposób wyrobu nadymanej lalki, przedstawiającej jakiekolwiek zwierzę. Mianowicie kładzie się dwa niewulkanizowane arkusze gumowe a_1 i a_2 , jeden na drugi i przecina je zapomocą tępego narzędzia, wykrojonego wzdłuż pełno nakreślonej,

zamkniętej krzywej linii c , przyczem zakreskowana płaszczyzna f wypada, oba zaś obecnie pierścieniowate arkusze a_1 i a_2 spawa się wzdłuż linii c w dwupłatkowy płaski pierścień, którego przekrój uwidocznia fig. 2. Następnie wkłada się między oba płatki a_1 i a_2 pierścieniowatej wstawki a_1 , a_2 urządzenie wykrojowe d' , składające się z drutu zgiętego odpowiednio do kropkowanej linii d zarysu na fig. 1. Ten pierścień wstawkowy a_1 , a_2 wkłada się między następne dwa niewulkanizowane arkusze gumowe b_1 , b_2 (fig. 2), które poddaje się ciśnieniu między dwiema płytami naciskają-

cemi e_1 i e_2 ; wskutek tego urządzenie wykrojowe d przetnie oba arkusze a_1 i b_1 i spoi je z sobą wzdłuż linii d , a oprócz tego przetnie też oba arkusze a_2 , b_2 i spoi je z sobą wzdłuż ich linii przecięcia. W ten sposób powstanie zamknięta lalka, której przekrój po linii 3—3 na fig. 1 uwidoczniiony jest na fig. 3a w pónadętym stanie, a na fig. 3b — w stanie zupełnie nadętym. Szwy d_1 , d_2 , łączące arkusze a_1 z b_1 , względnie a_2 z b_2 wytworzone są narzędziem wykrojowym.

Zapomocą wyżej opisanego zestawienia dwóch arkuszy bocznych z jedną wstawką, która w nienadętej lalce tworzy płaski, dwupłatkowy pierścień, uzyskuje się wielką swobodę w dobieraniu postaci dla nadymanej lalki.

Niniejszy wynalazek dotyczy dalszej odmiany tego rodzaju lalki, przyczem wstawka tworzy, zamiast pojedynczego dwupłatkowego pierścienia, dwupłatkowy płaski pierścień, posiadający dwa lub więcej otworów; oba płatki łączą się ze sobą wewnątrz swych zewnętrznych linii zarysu, a mianowicie wzdłuż kilku, niezależnie od siebie zamkniętych, wewnętrznych linii.

Na rysunku uwidoczniiono, tytułem przykładu, kilka sposobów wykonania tego rodzaju nadymanych lalek.

Fig. 4 przedstawia, podobnie jak fig. 1, widok zgóry na dwupłatkowy pierścień wstawkowy z dwoma otworami. Fig. 5 przedstawia przekrój podłużny po linii 5—5 na fig. 4 nienadętej lalki, wykonanej z pierścieniem wstawkowym, uwidocznionym na fig. 4; fig. 6 przedstawia gotową, nadętą zabawkę w widoku perspektywicznym, fig. 7 — pas do pływania w kształcie ryby w widoku podobnym jak na fig. 4. Fig. 8 uwidoczni konika (na drążku) w przekroju, fig. 9 — pierścień wstawkowy z czterema otworami do wyrobu piłki, fig. 10—przekrój po linii 10—10 na fig. 9 gotowej, nienadętej piłki; fig. 11 przedstawia

perspektywicznie tratwę, złożoną z piłek według fig. 9 i 10, fig. 12—pierścień wstawkowy z trzema otworami do zabawki w kształcie zwierzęcia, w widoku odpowiadającym fig. 1; fig. 13 i 14 przedstawiają pierścienie wstawkowe dla tańczącej pary, względnie dla postaci, która w podniesionych rękach trzyma piłkę.

W dwóch, nałożonych na siebie, arkuszach gumowych a_1 , a_2 (fig. 4) wycięte są dwa otwory f_1 , f_2 , przyczem oba arkusze spojone są z sobą wzdłuż linii zarysu c_1 , c_2 .

Następnie wycina się dwupłatkowy, podwójny pierścień wstawkowy między dwoma zewnętrznymi arkuszami bocznymi b_1 , b_2 wzdłuż linii zarysu d , oznaczonej linią kreskowaną na fig. 4; wycinanie dokonuje się w sposób, odpowiadający sposobowi opisanemu w zastosowaniu do fig. 1 i 2, w następstwie czego powstaje pierścieniowa zabawka, przedstawiona w przekroju podłużnym na fig. 5. Nadęta zabawka tworzy pierścień (fig. 6), którego wewnętrzna część g utworzona jest z arkuszy a_1 , a_2 , a zewnętrzna powierzchnia zarysowa — z arkuszy b_1 , b_2 . Arkusze a_1 , b_1 połączone są ze sobą szwem d_1 , a arkusze a_2 , b_2 —szwem d_2 . Część pierścienia a_1 , b_1 połączona jest na obu końcach szwami c_1 , względnie c_2 z drugą częścią pierścienia a_2 , b_2 . Wskutek tego można wyrabiać np. nadymane pasy do pływania w bardzo prosty sposób, jedynie dwoma cięciami narzędzia wykrojowego.

Pasy do pływania mogą też mieć oprócz kształtu pierścienia kształt zwierzęcia, jak to uwidoczniiono na fig. 7, na której przedstawiony jest pas do pływania w kształcie ryby. Z rysunku tego wynika, że do wyrobu tego pasa można użyć zamiast dwóch wycięć f_1 , f_2 większą ilość wycięć, jak np. według fig. 7 trzy wycięcia f_1 , f_2 , f_3 , przez co w gotowym pasie do pływania powstaną dwa otwory g_1 , g_2 , umożliwiające użycie go równocześnie przez dwie osoby.

Ponieważ odnośne litery są te same co na fig. 4—6, zbyteczny jest dalszy opis fig. 7.

Dalszą korzyścią, uzyskaną przez umieszczenie kilku wycięć pierścieniowych f w dwupłatkowym pierścieniu wstawkowym jest możliwość otrzymywania otworów i kanałów, biegnących nawskroś nadętej zabawki.

Fig. 8 przedstawia nadymaną zabawkę gumową, mającą kształt przedniej części konia wraz z głową. Przez podział wewnętrznego otworu dwupłatkowego pierścienia wstawkowego na dwa otwory f_1, f_2 powstanie w nadętej zabawce kanał podłużny h , w który można wstawić drążek i i używać zabawkę jako konika na drążku.

Fig. 9 przedstawia pierścień wstawkowy z czterema otworami $f_1—f_4$.

Dwupłatkowy pierścień wstawkowy a_1, a_2 posiada cztery wycięcia $f_1—f_4$, jest więc poczwórnym pierścieniem dwupłatkowym. Jak to wynika z fig. 10, przedstawiającej przekrój po linii 10—10 na fig. 9 gotowej nienadętej piłki, powstaną dwa krzyżujące się kanały podłużne g_1, g_2 , w które można również wsuwać drążki. Z takich nadętych piłek można zapomocą odpowiedniej ilości drążków k wykonać tratwy, jak to przedstawia fig. 11. Tratwy te są w stanie utrzymać na powierzchni wody kilka osób.

Fig. 12 przedstawia zwierzę. W zabawce tej dwupłatkowy pierścień wstawkowy posiada trzy otwory f_1, f_2, f_3 takie, że w nadętej zabawce powstają między przednimi i tylnymi nogami kanały g_1 i g_2 . Najważniejszymi jednak nie są tu kanały; chodzi jedynie o to, aby przez szwy pierścieniowe c_1, c_2, c_3 , łączące ze sobą oba płatki pierścienia wstawkowego, połączone były miejsca m na grzbiecie między nogami każdej pary nóg z miejscami n piersi, względnie żołądka. Przy nadymaniu zabawki powstanie wtedy napięcie ciągnące w miejscach

n, n , wskutek czego nogi będą się zbliżały do siebie mimo napięcia przy nadymaniu i w ten sposób nogi mogą otrzymywać położenie zupełnie równoległe.

Można też wyrabiać stosunkowo skomplikowane postacie, dające się sprowadzić do kształtu pierścienia, jak np. parę ludzi trzymających się za ręce, na przykład mowujących się lub tańczących, lub też postać ludzką, trzymającą w obu rękach jakiś przedmiot (np. piłkę).

Fig. 13 przedstawia, jako przykład, dwupłatkowy pierścień wstawkowy dla tańczącej pary, a fig. 14 — dla postaci, trzymającej w wyciągniętych rękach piłkę.

U obu postaci zewnętrzne linie zarysu obu płatków pierścienia wstawkowego i odpowiednio do tego zewnętrzne linie zarysu zewnętrznych arkuszy bocznych są zgoła różne, wskutek czego prawe i lewe ramiona, względnie nogi mogą otrzymać rozmaite, niezależne od siebie położenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Nadymana lalka gumowa, złożona z płaskich arkuszy gumowych, składająca się w nienadętym stanie z dwóch zewnętrznych arkuszy gumowych i z umieszczonej między niemi dwupłatkowej, płaskiej pierścieniowej wstawki gumowej, znamienna tem, że oba płatki wstawki połączone są ze sobą wewnątrz swych zewnętrznych obrzeży, łączących się z arkuszami bocznymi, wzdłuż kilku niezależnych od siebie, zamkniętych wewnętrznych linii.

Lajos Dorogi.
István Dorogi.
Dr. Dorogi és társa
Gummigyár R. T.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

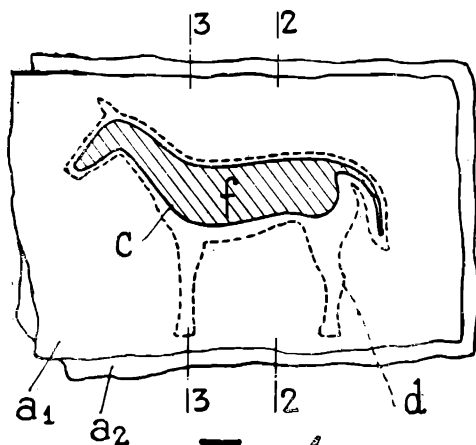


Fig. 1.

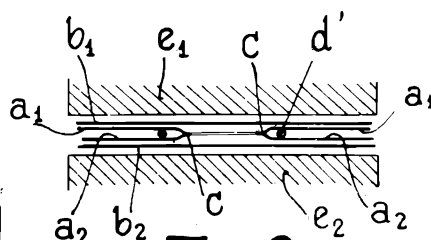


Fig. 2.

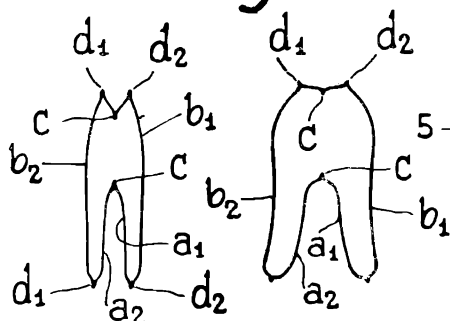


Fig. 3a. Fig. 3b.

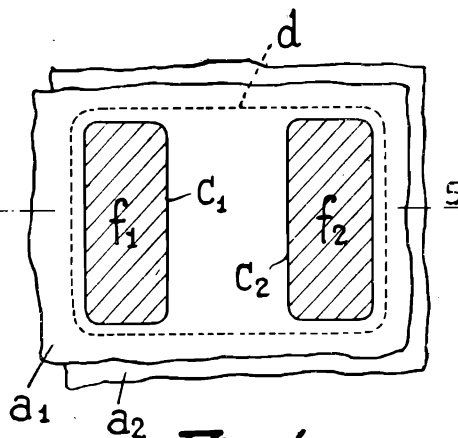


Fig. 4.

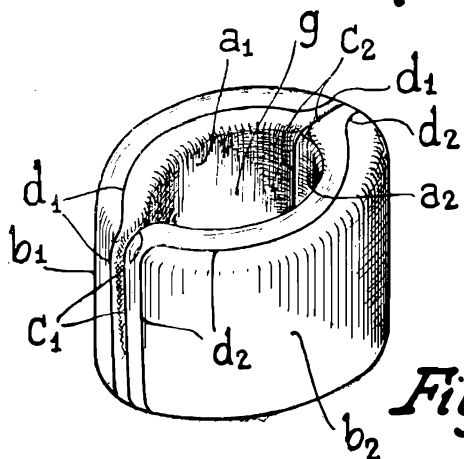


Fig. 6.

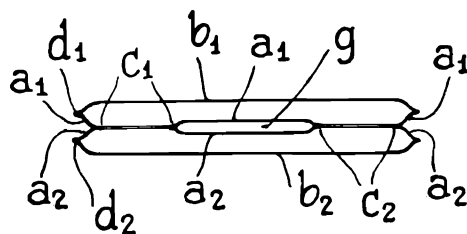


Fig. 5.

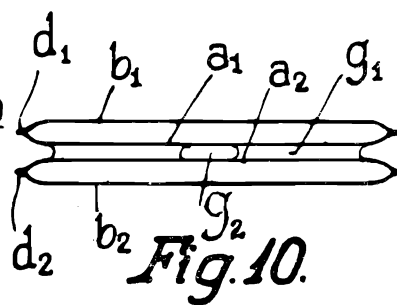
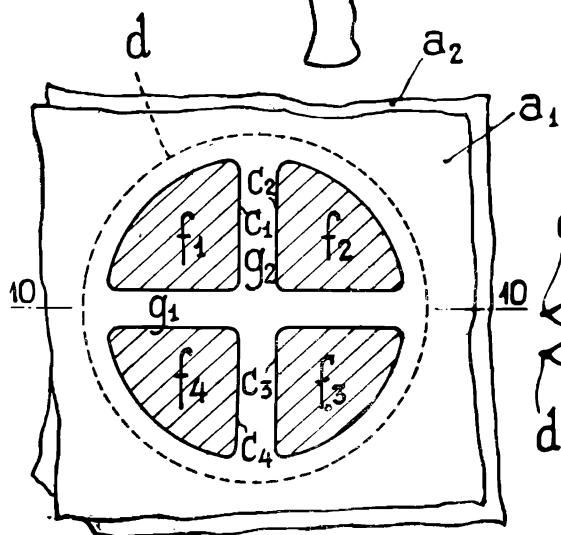
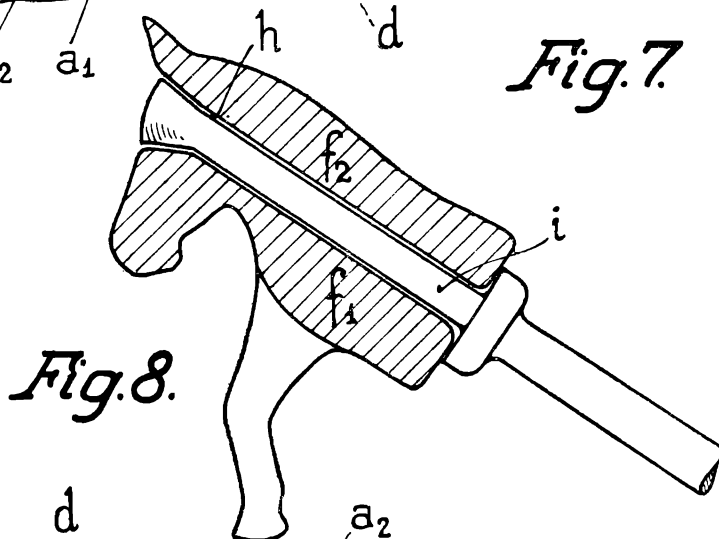
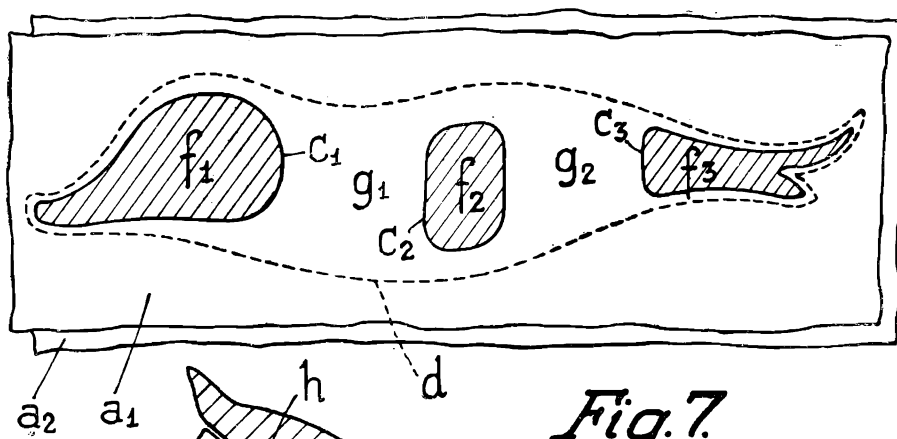


Fig.11.

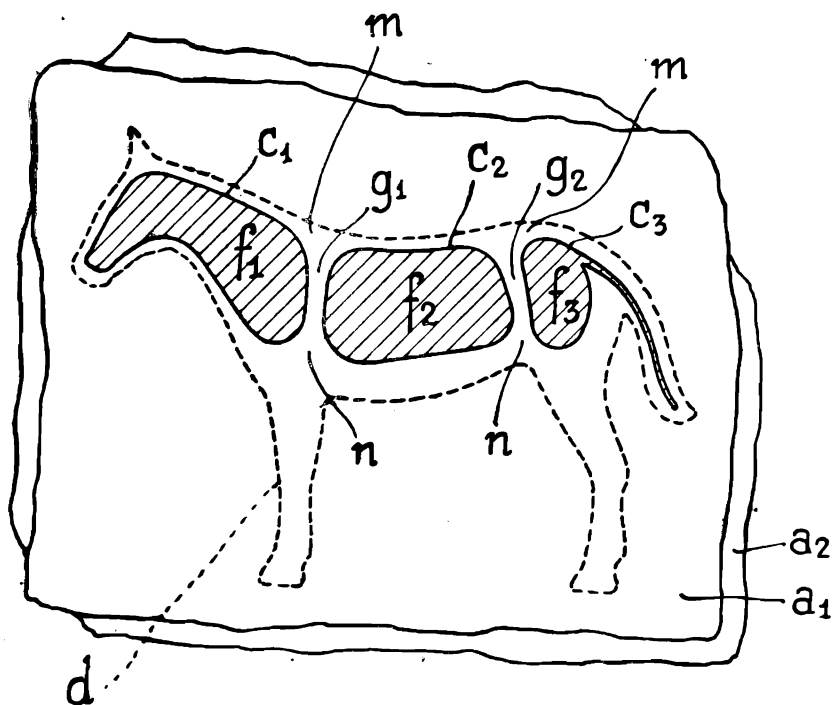
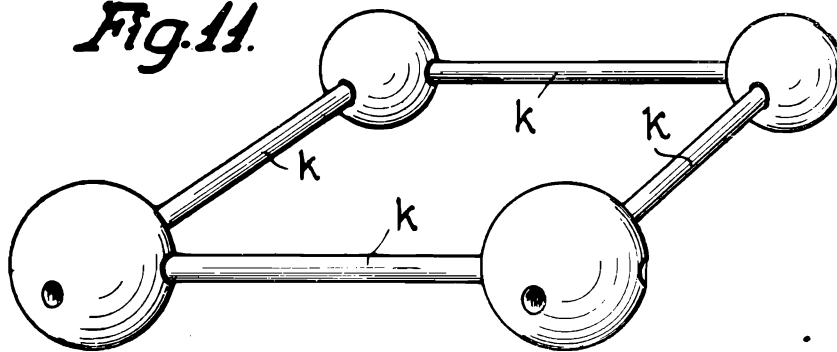


Fig.12.

Fig.14.

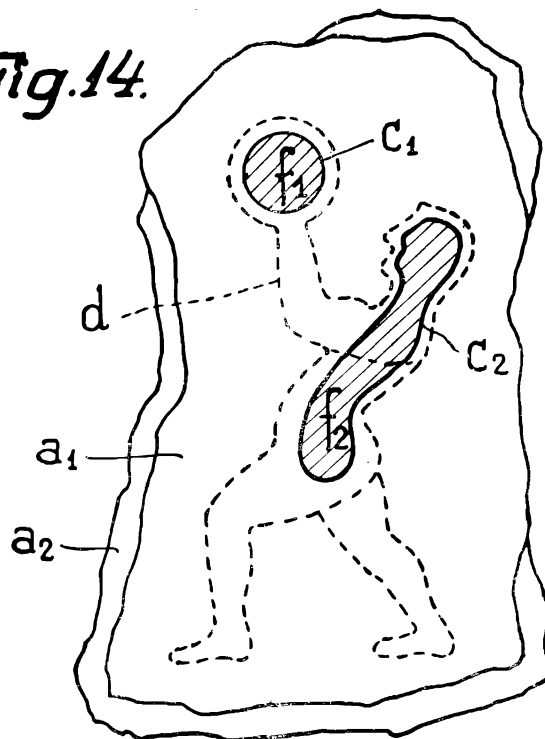


Fig.13.

